

«ԱՐԵՒԵԼՔ»

ՅԷՐ ԵՒ ՅՆՕՐԷՆ

ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՋԵԱՆ
Լ. ՊՈԼԻՍ, ՂԱԼԱՅԻՍ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ	
10 ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ	50
» ՎԵՑԱՄԱՍԵԱՑ	45
ԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ	105
» ՎԵՑԱՄԱՍԵԱՑ	60
ԳԻՐԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ	35
» » ՎԵՑԱՄԱՍԵԱՑ	30

10 ФУРУ

0016500

1367. 0011.117. 44

0110101111.

10 PARIS

ՀԱՄԱՊԱՏՈՒՄ

ՋՈՐՍ ԱՒԵՏԱՐԱՆՆԵՐՈՒ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆԸ ԻՐԱՐՈՒ
 ՀԱՄԱԶԱՅՆՑՆԵԼՈՎ ԵՒ ԵԱՐԱՅԱՐԵԼՈՎ
 Ա Մ Փ Ո Փ ՈՒ Ա Մ

228. ՎԱՐԴԱՅԵՏՆ ՈՒ ՀԱՅՐԸ
Բայրութ. ԻԳ. 8—12.

օրինադատն: Լեւոն Զարգոյն մէջ ու
(յուշ. 61-64) եթէ էլ այս դրանքը այդ հա-
կադէսիքներն աւ կեղծաբանութիւնը ձեռնէն
էնին, որ աւելի չի բն ընծայեցին Յիսուս
կոտորներուն: Եւ իբր Զարգոյն թեանց վեր-
ջին օրն ալ, Հոտոս 783 տարու ապրիլ
4ին կառ ինքեան 12ին, կորստով մը ըրտը
Իբր Զարգոյն թեանց վերջապէս կազմա-
տանն, նոյն ինքեան է որ աւելի իւր ռիքն
եւ մարմը կը ուղչէ, և կձուռ չնշարեով
այդ կեղծաբաններն ի՛նչ լուրը յայտ-
նագոյն մէջեան իր դէն, և միաժամ անոնց
գործածած խաբէսութեանց դիմակը կը
պատահէ և ըրձնէին հրեմեանն կը դարձնէ:

Յիսուսի խառածները հասածը հոտո-
սեան թէ և իւրեզմոյնքին ալ՝ «Վա՛յ,
ձեզ զպապ և փարիսէսները կեղ-
ծաբան» խառեցով կը սքիւն. ըս-
տածներուն այժ և աղիցեցով ըրձնէն աւելի
ընենէն: Մեկնիքներ դիմաւ թէ Աւե-
տարքին և առհասարակ Ս. Գրքեր մէջ
կայ ըստգոյնութիւնը ամենին խիստ
խառն է որ կը գործածուի անոնց հա-
տը միշտ, որոնց Հարութեան ամենա-
ծանր է և վիճակը դառապարտեան, և ալ
հարազդին վիճակը ներքին կ'ընան կեղծա-
բանները: Դիմքերն և փարիսէսներն տար-
բըր դառապարտեցին չն, որովհետեւ զպրկը
իւր ուսումնական կարողութեամբ պոյու-
տանի հասած էին չ: Իսկ փարիսէսն
ժամանակին տիրապետող, պարսկներէն
մեկուն հետեւող է, և զպրկը իր կնիւղ
միջանշանով Գրիգորի ևս Առաքելներ
կառ խառնեան լուրը, թեգրեան աւեանա-
րանքն մէջ ալ երբորդ ղողանող ընաւ
չլրեածն չէ: Կեղծաբանութիւնը միւս ա-
նշաններու ալ օտար չէ: Ե չնքմը հրաքո-
ղան թէ Առաքելներն կեղծաբան չէին,
այլ Փրօքիսէսներն մէջ աւելի յառա-
ջացեալ կ'ընեն կեղծաբանութիւնը. կո-
մէ անոնք աւելի ալիք իր դարձինն կ'ստ-
մէ անոր համար որ ինքն Յիսուս ալ Փա-
րիսէսը զորդապետութեան կայրն է:

Այդ իմաստով է որ Յիշուս ժողովարարներն դառնալով կ'ընէ. «Փարիսեացիներն կը սրբին ամեն տեղ իրենց վարդապետաց աղանձութիւն, սակայն ո՛ր բուն վարդապետ են, ո՛ր բուն աւստօրիչ են ո՛ր բուն հայր, և դուք պէտք չէ որ այս անունով որ եւ իմարդու առջ, գիտնուի որ վարդապետութեան տալ, հայրութեան տալ աղբիւրն ու սկզբը երբեք չենէ եւ վարդապետ» Գրիտասեն է հայրը Երկնականն է, ու անոնց միայն իւրաքանչիւր կը մայրեն այդ անունները»:

Սակայն ինչո՞ք այդ անունները անտարբեր կը զգածածնէք թէ՛ մարմնաւոր և թէ հոգեւոր իմաստով, և մեղի հայր կը հաշուանք և կը կոչուիք մայրական քննողներն և հոգեւոր զգեստները, դաստիարակներն և կրօնականները, և բնաւ խորեւ չննէ զնոք այդ անունները զարմանալով. նոյն իսկ եկեղեցիներն ալ իւր հոսանքաւորութեամբ կը նախընտրեն իւր քանոնն ու ըրածը: Բայց այդ երեւով մենք երբեք Յիշուսի հրամայելի անուանած չննէ զայր, որովհետեւ մեր համարումով ալ ըլլալ անունները բացարձակ իմաստով չննէ ասեղներ, այլ միայնարդեան իմաստով կ'ընէ չննչներ, և իբր պարզ պատմաաւան իր զգածածնէք:

Այդ անթիք Յիշուս նորէն կը կոչեն խոտարնութեան և համառութեան մեծ սկզբնաբեր, ինչ որ սրբին տեղերն և սրբին տախտիկանով մէջ ալ երկնած իր, թէ ճշմարիտ զգեստներն սեպ պիտի դնէք, և թէ ինչպիսիք խոտարնացիներ կը զգեստանայ (Մատթ. Ի. 20. Դուգ. ԺԻ. 11, ԺԻ. 14), ինչպէս որ մենք ալ իրենց անուանաւորութեամբ (Մար. 198. 166. 154):

229. ԳԱՐԻՍԵՑԻՈՑ ԴԷՄ ՎԱՅՆՐԸ
Լրատվ. իդ. 13-31.

Յիսուս ամէլ յանդիմանած էր (յօդ. 105. 151) օրնեքն աստիկ ներքեւ պարսիստիւմ օրնիսն իսկուհիւն տաշարգող կեղծութիւններ, որոնք հակառակ իրենց անգիտեք դպրէր, օրիսկալիւն և ճշմանաւորագիտ աստիճաններուն, և իրենց ընդունած իսլամիսիքի և ասորեսկիցիկ սղարձեցներուն, պարզապէս օրիսկալաշուկներ էին, իրենց անկարգութեանը ծառայողներ, և ժողովուրդին աւելի խառնախմբան իշդի ցանաղներ. Սիբէ այն ժամանակի իսկուհի ժողովուրդին դուռնը զանաւորներուն աստիճանները նշագրեալ եղանակով եկէ անոնց վարդապետութիւնները քննելով, անոնց մէջ ըստ իրանց կարելիքի բան չնքն գտներ, քանիք որ Ս. Գրքին հիման վրայ հաստատուած բաներ էին։ Միայն թէ ինչ որ կը ասորեսկներէն կամ իսկ քորո որ էրը պաշտած կը կասարեմէն, լոկ ասորեսկոյթ բաներ դարձած էին, օրնեքն կամ սղարձութիւնիս իսկ պատիստին ասոր իմասն որ չարացուցած և իսկուհիւնը զանց ընտրէ Այս էր Յիսուսի համար ամէնէն ծանր կէտը։ Այն ասին և ալ աստիճան (Մատթ. 14. 3)։ Որով յռակու կիսաքար կեղծութեան կացութիւնը, և հրեական ժողովուրդին դիվանագիտութեան վարած հակառակութիւնը քննարկելու համար և ներքին կեղծ, դուրսէն արգաւա և ներսէն անոնք, դուրսէն օրիսկալ և ներսէն

օրինադատն: Լեւոն Զարգոյն մէջ ու
(յուշ. 61-64) եթէ էլ այս դրանքը այդ հա-
կադէսիքներն աւ կեղծաբանութիւնը ձեռնէն
էնին, որ աւելի չի բն ընծայեցին Յիսուս
կոտորներուն: Եւ իբր Զարգոյն թեանց վեր-
ջին օրն ալ, Հոտոս 783 տարու ապրիլ
4ին կառ ինքեան 12ին, կորստով մը ըրտը
Իբր Զարգոյն թեանց վերջապէս կազմա-
տանն, նոյն ինքեան է որ աւելի իւր ռիքն
եւ մարմը կը ուղչէ, և կձուռ չնշարեով
այդ կեղծաբաններն ի՛նչ լուրը յայտ-
նագոյն մէջեան իր դէն, և միաժամ անոնց
գործածած խաբէսութեանց դիմակը կը
պատահէ և ըրձնէին հրեմեանն կը դարձնէ:

Յիսուսի խառածները հասածը հոտո-
սեան թէ և իւրեզմոյնքին ալ՝ «Վա՛յ,
ձեզ զպապ և փարիսէսները կեղ-
ծաբան» խառեցով կը սքիւն. ըս-
տածներուն այժ և աղիցեցով ըրձնէն աւելի
ընենէն: Մեկնիքներ դիմաւ թէ Աւե-
տարքին և առհասարակ Ս. Գրքեր մէջ
կայ ըստգոյնութիւնը ամենին խիստ
խառն է որ կը գործածուի անոնց հա-
տը միշտ, որոնց Հարութեան ամենա-
ծանր է և վիճակը դառապարտեան, և ալ
հարազդին վիճակը ներքին կ'ընան կեղծա-
բանները: Դիմքերն և փարիսէսներն տար-
բըր դառապարտեցին չն, որովհետեւ զպրկը
իւր ուսումնական կարողութեամբ պոյու-
տանի հասած էին չ: Իսկ փարիսէսն
ժամանակին տիրապետող, պարսկներէն
մեկուն հետեւող է, և զպրկը իր կնիւղ
միջանկառով Գրքերէն իմ Սարգիսեան
կառ խառնեան լուրը, թեգրեան աւեանա-
րտան մէջ ալ երբորդ տղանքը ընաւ
չիւրեան չէ: Կեղծաբանութիւնը միւս ա-
նշարեմեղուն ալ օտար չէ: Ե չնքմը հրաքո-
ղան թէ Սարգիսեաններ կեղծաբան չէին,
այլ Փրօքիսէսներն մէջ աւելի յառաւ
լացեալ կ'ընեն կեղծաբանութիւնը, կոմ
թէ անոնք աւելի ալիք իր դարձինն կ'սմ
թէ անոր համար որ ինչն Յիսուս ալ Փա-
րիսէսեան ժողովապետութեան կայրն է:

Պաղատեցեց զէմ, ինչպէս եօթն եւթ դարերեանն առաւելն մէջ արեւելք (յօդ. 228), և կարեւոր կարեւոր յայտապահ իր չկէ տեսնել տեսնել, որպէս զի այդ մասին իրենց համակարգիչը եղած ընդլուար կառուած չտառ, թէպէտեւ բարձր զարգացած թեանքն մէջ սուգ չշնտառել որ այդ լիւր լայալ մէջ արեւս հաստատանքը ուրբն են մեր գործածած օտարական տպած զարգացումն մէջ, ասկայս յաւանդենք քնա-դիրին եւ մեր իսկ թարգմանութեան գրա-դիրներուն մէջ եօթն են միայն, և բարձր են օրինակները չաւանդն իւր, 14 համարը. «Վէյ, ձեզ դարս և ժպիրսեցեցը կեղ-ժաւարցը, զի ուրեք զտառն արեւոյ, պատահաւորը երկարէր զաղօրծմ, վասն զի աւելի դաստատանքն ընդունիցիք»։ Այդ համարը Ուկն մարդապետ աւելց-ցացը իւր տաւելին վաղարարութեան մէջ լատինական թարգմանութենէն ժիւսդարե-լով, ինչ որ ըլլած է Մարտիտի աւ. 26 համարին համար ալ (յօդ. 216), Այս եղող ալ զպէս է աւելցնելը թէ զայդ լատին-ականի համարին իմաստը արեւտար-նէն օտար չէ, վասն զի կը գտնուի Մար-կասի մէջ ալ, «Ար տառն դատեալ արե-ւոյ, պատահաւորը յերկրորդ զաղօրծմ, զի աւելի են դատատանքն ընկալուի» (Մր. ԺԲ. 40), և Ղաւսարի մէջ ալ, «Ար տառն դատեալ արեւոյ, և պատահա-ւորը յերկրորդ զաղօրծմ, նոցա ընկալ-լին աւելի դատատանքն» (Ղաւ. Ի. 47), ինչպէս որ մենք ալ իրենց տեղը լիւրեցնել (յօդ. 227), սակայն մեր բացատրութեան մէջ նախնական օրինակներուն կը հե-տեւեմք։

բուն կողմանէ աւետարանի կամ Երկնից
կիրքայութեան դէմ թուրուած հակառակ-

գիւթեան ամսոր է. ոչ միայն իրենք չեն համարեր և չեն համարուի Յրուսել քա-
րազած աւետարանին հետեւին, այլ և թա-
նիս անտակ հնարքներով և հակառակու-
թիւններով իշխանանի ար ուրեքնեք ու
անոր չնաւանին և չնեւեւին: Բոլոր աւե-
տարանական պատմութեան պարզոցները
կը հաստատեն և կը հաստատեն փորձե-
րուական հակառակութիւնն երբեք, Յի-
սուսի հրաշքները սուրբանոց, բոլորեւ
թիւնները զիւական զորութեան վերա-
գրելով, օրինաւորացութեան ամբասա-
նութիւններ իբրեւրելով, ամեն կողմերէն
հալածանքներ յարգանքներ, արքայ տէ-
նանս զիւսանի իր քաղաքաբայ անաս-
նանին հետեւելէ կամ երկինք Արքայու-
թիւն մանկէ արգելով:

Եւքարիզ վայր (ԻԿ. 15) նկատի կ'առ-
նու հրէական օրէքներ ասարմա՛ն համա-
բեզած ասու ջանքերը: Նկատման քառա-
նքեր հեթանոսութիւն հրէութեան դար-
ձարեւան են. (Աւելի ջանք հընք, կ'ընէ
Յրուսու, ամեն կողմ կը յըրէք: ծով ա-
ցամաք էնք Բաղդա-ս: կը պատրէ, քա-
ղաք զի հեթանոս յը կապառնութեան
մուտը արգաւորեալութիւնն ուղաւոր և
հեռավոր կորուսան փրկել, բայց երբոր
Եւքարիզը, փորձանակ ուղղի վճարալի-
տութեան և մարտը սկզբունքներով
զորանկուլ. ձեր կողմաւորութեան ձե-
ւերը կը արմկեմեք այդ եկամտանքները:

որով նորէն քննենք արժեք կորսեալներ
զուտակեր կը կարգէ անոնք, և ձեռքէ
հարստի տալիս անկերտներ կը հասցնէ ին-
քեզ։

Երբորք վայր (ՊԳ. 16—22) երբեմն
մտաբն կարծեմք իմաց վարդապետաւ-
թեան համար է, ինչ որ կըսու գործդին
մէջ աւ դոտաւորեցաւ (յօդ. 61)։ Փա-
րիկացիք դրով թողան ասորեցիք թիւնին
ըջեաւ ինչ երդումներու մէջ. տաճարին
կողմ երդում ասորեցի էր. տաճարին աւ-
կինն վրայ երդումն, սեղանին վրայ եր-
դումը ասորեցի էր. սեղանին թիւնն վրայ
երդումն։ Պատճառը ապահովութիւնն էր։
Սովորաբար էր որ երդում ընտրէ պէտք
էր ձեռք երդում ըլլած բանին վրայ
դնելը. ինչպէս որ այսօր աւետարանին
կողմ երդում ընտրէ ձեռք աւետարանին
վրայ կը դնէ. ինչ տաճարին կամ սեղա-
նին վրայ երդում ընտրէ տաճարի պղ-
նձեաններին օգտու ալ չէր ըլլար. բայց
եբր. տաճարին դրամ բնէր, և սեղանին
գրեւորէր, և ձեռք անձնք վրայ դնէր
երդում ընտրու համար, դրամն սակին և
թիւնն կնիքեանին տաճարի պղնձեանե-
րին կը մնար, և եբրեւներն օգտու կը
գաղտնէին։ Անոր համար սկսած էին ուսու-
ցանի թէ ինչ տաճարի կամ ինչ սե-
ղանի վրայ երդում երդուած օրէ յանի,
դրուածք է, պէտք է տաճար սփռիով
ըլլաւ և սեղանը ցտում։ Մտառ, յիմար,
կյր և կայր առաջնորդ կը կուէ Յիսուս
տա կերպով վարդապետեցորդը։ Ո՞ր ու-
պաղեմն, կ'ըսէ, տաճարն է որ ուկին կը
դնէ, և սեղանն է որ զոյգ կը նստի, և
արեւն. տաճարն սրբութիւն ինչպէս կ'ըսէ
ըջեց տաճարն աւ սեղանը սակինն ու
կողմն յետադասին, մինչ պէտք էր տա-
ճարն աւ սեղանը նստակցութիւն իբր պատ-
հաւ, և սակին ու զոյգ յետադասին իբր
հետեւութիւն։ Ուրիշ արտաքայլ, «ի աւ-
պաղեմն տաճարին վրայ երդում ընտրը»
բայր տաճարին մէջ երաժ ըսնորդն
վրայ, և սեղանին վրայ երդում ընտրը

Պարզ աղետներն զմերձը գտնուած բանե-
րուն վրայ երբեմն ըզած կ'ըլլայ։ Ինչպէս
որ կրկնեցին վրայ երբեմն ընողը, եր-
կ'երկնն վրայ նստող Աստուծոյ անուան
եղեւծն կ'ըլլայ, վասն զի երկնքը
ընծանկար իբր Աստուծոյ արժան կ'ըլըը-
նենք, և անոր համար երկնքին վրայ,
եղեւծն կ'ընենք։

Չարքեր վայր։ (ԻԲ. 23-24) ասա-
նարի պատարարունն մէկ ընց արեւան
կըղնաւորական ճշդութեան համար է։
Մովսէսի օրէնքով հրամայուեցաւ, որ
մեծն հրեայ իր յարին տանին վեր, Ա-
ստուծոյ պիտի նստէք և և պիտի յանձնէ
Դևառայութեան Աստուծոյ տաճարին
և տաճարին պատկանեալներուն ծախսը հա-
մար (Թեւ. ԺԸ, 21)։ Արդ տարբըք նա-
ր, բովան էք և նկեցական, այսինքն է նոյն
հով արքարաւան նիւթէն պիտի արու-
նէք ճշդէք անուանք տաճը ան արմարեքն
քան մը, այլեկեթքէն անուն տաճը
արք զինիւն կամ ձթթէն մար մը ևն։

Կեղծութիւն կարգապահներն այդ պար-
բանը այնչափ կարգահաւաք Թեան կը ասենին,
որ պարտէլին մէկ անուն անհետխի և
ստուրիք, և արմարին (Յանգ օրս, յօրհիկ
օրս, յիկն օրս...) նման անշահապ
բոյրերուն վր նոր տաճան երեւնորը համ-
բուլով, տաճը արեւելի վրայ արեււ մը իբ-
րեւն աստուծոյ վճարեւց զոյրը կ'ընեն
(յօդ. 150)։ Յիսուս յրեւր որ այս ճշգ-
րատնութիւնը չընեն, մանաւանդ թէ կը
հաստատեն ըսելով. «Չայա արժան էր ան-
նել»։ Միտն զիսեւ արարան թէ յայտնի
կըղնաւորական է, ասպիտի արար պատ-
արարական վրայ խղնաւոր ճշգրտաւ-
թիւն ցուցնէ, և միտ կողմն օրինաց
նշան, լինէն, ճշն։

գործըն և նախ օրեր պատճարեցին և արդար
բանք արդարութեան կամ դատաւանի,
սիրելի կամ սոցիալական, և ներքին սոց-

որթեման կամ հաւատարմի կը վերադարձին՝
նստալիս ընել. առանց մտադրութիւն
շարժանել, և զիստակոյտը զանաւորու
գտաւորէ։ Այդպէս ընդհանր և ժողովաբե-
րին տալիս սարկեմոնդին կայր առաջ-
նորդներ են, որ ալ իրենց ազդի ճամբէն
կ'ընթանան և ալ ալ ժողովաբեւոյ առիդ
համարէն կը տանին։ Իսկ իրենց խղճաւոր
որթեման կը նմանի այն մարդուն, որ
խմած ջուրը կը քամէ որպէս զի մանր և
անհետանալի ճճիներէ բխումն կուլ լաւայ,
բայց իր բաժակին վէջէն աւազ ալ ինչ
կամ լլայ, զայն բ' իմանի կաւ առջև
զգոյնաթիւն չկերպ։ Օրինակը չգիտմ.
չանցիւն և հարկեմ. մանք զի գաւաթի
ը մէջ աղաւ մը չկ'ընար ինձաւ. բայց
զիցա-դանդանդ օրինակներ ժողովաբեւին
համար աւելի առջեւնի կ'ըլլան. և մենք
քանի քանի անգամներ հանդիպեցանք Սե-
նտի գործածած չափազանց անպիտան օր-
նակներուն։

Հինգերորդ դարը (197. 25-26) կեն-
ծաւորութեան առիդ մէկ երեսային հա-
մար է, առաջինի կամ ըմբոսիքի մասին
է մտքորթութիւնն անուան։ Ով որ կ'ըս-
տէ մտքուր. առաջ և մտքորթ խելը,
պէտք է զլլաւորապէս մտադրութիւն
դարձնէ իւր տանինն ներքի կողմ մտք-
բիւտ, որ մէկի զբառն ալ կ'ընտանի և
չպղծուի. որ մտքորթ և սուրբ բան կե-
տած կամ խմած լլայ, իսկ էթէ միայն

մանին դուրսի կողմը կը մաքրէ, եւ
կ'աւելց կամքը աղաւանը կը թողան, անոր
կ'աւանն ալ լիմանը մաքրել լլայլայ Կե-
նտաւաւոր սրբաւթիկէն աւորաբարձիկն
կ'աւոր անան է, կեղծաւոր աղբա-
րաւոր մաքրել բայց ներքը կեղանա ա-
նան լնէ է, դուրսէն լաւ կ'երեւայ, բայց
ներքը քաղցիւկ-կուրկներով է անխա-
տաւթիկներով, անհրաւթիկներով եւ
ղղծաւթիկներով լեցուն է եւ անք մարդը
որ այսպէսով աւրինքը կ'աւելցը խաղի,
որ աւրինքը կ'այր կը կարծէ որ ինչու
միտքը չտեսնան ինչն կ'աղայց կ'այր է որ
չմաքաւթիկը չտեսնանք զկեղծաւոր
որ ինքնաւոր, կ'ընէ Յիսուս, կ'այր դուք ետ.
որ ինքեղծիք չեա ասանք, խաղանք՝ որ
մեզու գաւառը լլայլ. մասն իր էք ինչ
նա է ինչպէս խաղաւոր աղբաւ աւառը կ'ը-
նա. աղաւթաւորն որ նովի իսկ աղբաւ եւ
աղբը կ'ըզով կ'ընայ. մասն իր մարդիկ
ը տեսնան քաւ բարի դործներ, եւ քաւ
ընող լաւ գաղափար կը կ'ըզեն, եւ քա-
ւը ինչ բնաւ աշխատանք չլինար ուրիշին լաւ
մարմաւոր զ'ընէք եւ ճիշէ թափելու
արժանաւոր է

Վեցերորդ վայրը (ԻԲ. 27—28) դարձ-
աւոր կեղծաւորթիկը յանդիմանելու հա-
մար է, քեղծիքն է դարձաւոր իշխելու
նա. օրինակն առնալով, կ'ախարհ աւ-
ղիկէն, ճեղխաւ աւ բաւաւ դարձաւորաւ.
ներ կ'անթիւ չաւ աղիք, քանց վայ
աւաղիկով իշխէ կը դարձաւոր, եւ իրեւ-
թեղեղեղիկ յիշեթիկներով կը նկատ: Բայց
կէն ճառէն թք թիւ ինչ են աշ չտեսն-
ել, անաւով փրէր ընթան, թէ ասոր
կէլ իրաւան են ճեղիկներու դիպիկը,
քանց չեսեան ա փաւան է, եւ քանցն
տիւր ըստ չի լինար բայց կէնց ցամաք
աղիքներ, եւ դարձաւորաւ աւելորդներ.
Այս, դուք որ միշտ տասակ լնէ, կ'ըն-
է Յիսուս կեղծաւորներուն, ձեր աղաւթ.
աղաւթաւոր դարձաւորներն սեռաւորներուն
չընք քեղծիքն կ'ընաւ կ'աւաղ, ասկայն

զգեցան չէնք որոշիմանէ ձեր ներքե
 ուրեւնեթումք և անհրաւթեթումք,
 անարեւմադ ա խաբէսեթումք իդրանէ է,
 անայնէ ձեր իսկաբնիւնք, և ոչ թէ
 չարգիւ երեսնաթ (յօշ. 150):

Եօրեբորդ Վայը (Գի. 29—31) կը
 նստի ույժմեան զննեմեան իրենց նախնի
 զայն ըրած ձերարեւութեան Վայը. Վասն
 զի լեւելի աւ կորչողով ըր իրենց նախ-
 նիքը Աստուծոյ մարգարէները անարգած
 աւ նախատած, հալածած ա սպանած ը-
 լինի, կ'ընեն իրենց նախնեցի տող
 իրենց հոգած Հլլայի՝ տասն իննեք ըրած
 էինք Հլլ-ը և քրպեւ զի իրենց պարէն-
 Վաստեթեան հաստատող ըլինք առած Հլլ-
 առն, իրենց նախնեցի տարմարմար մը
 զարգըներ իրենց կը պատեն, ա-
 ռանց փառաւոր զերթմարմար իր կոնգ-
 րենն, կըցածնան չ-ի կը զարդարեն, և
 իրենց նախնիքնիկէն տարբեր լինինք
 զ'աւելն ապացոյցները, «Բայց չէ՛ որ,
 զ'աւելնէն Գրուս, այս բռնով և ուրպեւ
 ընելով աւ կը խառնողանիք թէ մարգը-
 Վաստեթեան պատկերան զաւարտեցնե-
 ք Սպանեմ մարգարէներն զերեւ-
 մանները զարգարեթով՝ քաղնեղերեւ
 մանեղ եղած ըլլ-նեւդ մըմատեմու-
 թենն չէ՞ք ապարդ, քանի որ այսք ցոյ-
 ցեց որտաքով ըսանք են, իսկ իրե-
 րդաւ աւ անոց ըրածք զ'ընէք, Վասն զի
 կը հաւանէք Երկիցք Արշաւարթին վա-
 րարդող և կը քաղեց Աւետարանի զա-
 րգարեւմարթիւն, և առով ալ միայն ձեր
 տարմարմարներ տարբեր չլինեցինք կը չ-
 աստեք, ալ և զայլ մըն ալ առինք դա-
 ւածք ըլլայիք զ'արարարեւմեցն, Անպէ-
 մեկնաւոր մարգարէներ հաւանեցն, դաւը

յայանում Մեսրիան կը հալածէք, որով
ձեր նախնեաց անօրէնութեան չափը կը

230. ԵՌՈՒՄԱԿԱՆՄԱՆ ԵՒ ԵՌՈՒՄԱԿԱՆՄԱՆՈՒ
ՄԱՍԹ. ԻԿ 32-39:

Այսպիսին երբևայնթիւնը ուրիշ
կերպ չէր կրնար ըլլալ. բայց եթէ զը-
մանս չլորթիք մեծութենէ համարա-
նաւս մը կ'աւարտուած ենքին համա-
նալի պատիժ մը, և Յիսուս ալ այս կերպով
ըր փախէ իր անփրփոմական խառնա-
թիւնը, իր անփրփոմ մէջէ ետանալ
տոմսովորով կատարած զարգացմանը
ընթացքով:

Այլ խաղաղօք ենք, ո՛ր խնդրե-
լալթը մաշեր. Թերեւս աշխարհի առկե-
ւե մարդիկ թիւնը ազգին յաղիքն մեր ու
նախընթաց թիւնները ծանկի, բայց ինչ
ընթացքով ամենատես և ամենագլուխ Առտուծ
ընթացքով:

Դրստապետին առկեւ, ինչպէ՛ս պիտի յա-
ւաքենանակն զնշենին դատաւորութիւնն
խառնալիք. զիս հալածեցիք, ինչին հա-
կաւորեցաք, զիս ալ պիտի հալածեցիք,
բայց աշխարհային զարգացմանը պիտի
ընթացուէք, Սքիւնի Բարձրաբարձր զուե-
նները պիտի չկարենաք փակել, ինչ ետքը
պիտի ըլլին իս ուսեարտին պատշաճե-
ներու մարտըրները՝ իր պիտի հալածե-
նեն, իմաստանկներ իր պիտի զարգեն,
զոյրներն իր պիտի մարտաւարներն, զիսեւ
իր անոնց ղէմ ալ հալածանք պիտի հա-
նէք, պիտի խաղէք, պիտի օղանեն,
Ի՞նչ պաշտօնականութիւնս հանդիսը պիտի
չտաք. բայց թաանկալ ալ ուսեարտին

արտաթխելու և ընդարձակությունը
 խոր չլսողությամբ աղքատներ և Աստուծոյ
 խոր արտառնալի. Երկնցիկ Արքայաւթնը
 խոր լսողականէ, միայն զուգ զարտա-
 րք արժի մնաց այնչեղ արդար և
 անհնարուն. Արկնի միջինէ. Չարքայի-
 ւոր զեղիկ Միտառողմէ, վրէժ զեղի-
 ւոր առողջմէ, որ արքայաւթնը զը զարա-
 թելը և զեղիկ զըրուտե աստուծոյն
 աստուծոնները զը զարկնալի. ասչեղ
 արքայ ընելիկ արքայ ալ, և ուրեղի-
 կի զըրդիկ. և զեղ զուր բանկիներով
 զթաթիթանս նովական ասու պարեւ,
 լիզելու ևս. մը իւր փաթիկ վասնկները
 ր թեկնի շնքել. զը պարկաւթնէ. Այս
 արքայաւթն զեղիկ եղաւ. այս նպատակով
 զնկէ հիմա զարդեղիկ, արքիկարգի,
 Մարգարեթիկ. բայց զուր զեղիկ եկած
 արքայաւթն յայնչեղութիւն չհանձնել.
 և ծնէ հետեւիկ լսողիցիք. զուր չարա-
 թնէնք. մէջ հաստատուն մնացիկ. Ուրեմն
 արքայիկը ժամանակիկ հասաւ, լիզելը
 արքայաւթն. Մէկ լիզ լիզ զիւր պիտա-
 րք, մէկ լիզ ալ իմ ձախն պիտի չլսէս,
 և ծնէ մըս ալ իմ քարտաւթնիկն զուր մէջը
 խոր չլսել, բայց եթէ զըրուտէ զաս-
 քայաւթն փութիս, Մեղանս ճանաչել,
 և անպարթ ընդունի, և ի բլուր արտէ
 ի մեղաւորան զուրաւար խառնանիս, և
 լիզես. Օրչեմն ըլլաւ զուր որ Աստու-
 թի կողմէն կուգան.

Այս Յիտաւր քարտաւթնեցի զըրկն
 արքայը, անաւ աստուծաւթն քարտա-
 վոր փաթով. Այլիս Յիտաւր ընդհա-
 ւար կերպով ժողովարգիկն չարքայե-
 լիզ ր ասէի ետքը խառնաւ զպիտի աս-
 քայ, ժամանակը կերպով իր աստուծու-
 րաւուն, և կամ յաստիկ կերպով իրեն զի-
 ւորեղեւուն ուղղաւած խառնքեր են.

Այս հաստաւ չիփական պիտէ զ աս-
 տուծաւթն իմ ասունք. «Արկնի արքայը»
 Զ քարայիկ արքայիկ Բարաթիկ» աս-
 քայներուն, զորս Յիտաւ ասաւ. չիփակե-

[illegible]

ասանակուն է որ «Ողբի Բարաքիայ»)

ասելիքն է պատանակուն մեծեման յա-

Երբ մեզ է, վառ զի նայի յշատա-
 տախանի Ղազարի մէջ իր զարմա-
 տանց այս յախուածին, այլ զարդա-
 րած է։ «Երեւն ցարեհնէ Զ-գարեալ»
 Գրեթեւոր ընդ սեղանին է ընդ տանճոյն»
 Ղազ. ԺԱ. 51)։ Յիտաւ արդար Արեւել
 ւ զանազան հոգեւոր Զարգացման ինչ-
 ուղիք ընդհանուր կերպով ամեն արդար-
 անքան կրօնաւոր անհրաժեշտ քրգ. Ս.
 Իրեքին մէջ յշտաւ է, կ. տանք ալ
 Իրեքը այս երկուքն են. Արեւ զանախն է
 Զ-գարեալ վերջին։

ԴՆՆՆՆՆՆՆՆ

ԱՆՈՐԻ ՅՈՐԵԱՆՈՐ

~*~

Ընդհանրացած քէշ ավարտութիւն մըն
 զուգլաններու ձգտելով ծրարկա-
 րածածին։ Մերակողմ մեն ավելցու-
 րիւն ունի արտաւ յղման վրայ, և
 յայտնի կամ անպայման է նայի իսկ ցաւա-
 ւոր ու անբարեկէ կրօնաւորութիւնը ա-
 ւառլ կրնայ բերել առջի է արտաքի վրայ,
 անպահ մը-նորաւ ասանքի Ժառանկով
 յօտանի մը միջոցաւ զօտիկ հաստատա-
 ւ է։

* * *

Նորաւէն զարգիւն մը հառը անհնա-
 յանդիման համար 100 արաւոր շաւի հիւս-
 ւածի զինուոր մէջը, քարտէս է զարգիւ,
 է 14 օր Թաղաւէ է արեւել։

ՅԱՍՏՈՒՆԵՐԸ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ԱՊԵՏԻ

ՔԱՆԱԲԱՐԱՐԱԿԱՆ ՄԱՍՏՈՒՆՈՒՆԵՆ ԷՐ ԿՐԷ
ԷՐ ԵՐԵՄԻԱՆ, որ յայտարարական և կրօնական առեւտները, ինչպէս կ'ընեն մարդ կ'ամար, ավել տեսակ առեւտները, երկուսն թէ չըրտառան, կ'ընէ օտար ինչպէս ընթացիկ մը մէջ դրեալ, ինչ, դատաւարական ավել ձեւաւորութեամբ իր դատելին, իր բանաւորներն մ'առնին ձեւաւոր Կրօնապաշտօնի մօտն իր դատաւարներն։ Արեւելուսն տալիճները յանցարարներն կ'ամառնէ իր տարրերն իրարմ։ Երբեքն է յանցարար չորտառն ըլլաւ՝ արդարաւոր իր արտել, և կ'ընէ միջին, մօտ, մարդն, Թրթուր ըլլաւ չորթիքի պատճառը, ասոնց ալ տարրեր պատէ իր տնօրէնութիւն, ինչպէս ուսնելով աս փառքը թիւնը և բազմաթիւնը։ Կրօնաւոր յանցարարներն դատաւարութիւն ճիշդ մարդը պէն տեղի կ'ուտար։ Իսկ Թուրք կամ քաղաք փետրաւ յանցարարներուն կ'ամար տարրեր պատէ իր տնօրէնութիւն։

Միջին արեւ. պատմութեան մէջ բազմաթիւ են այն դէպքերը ուր իշխողները տեսնելով որ այդպիսի տնհարաւորութիւնը իր պայտանն լլուստի իրենց ընձեղանուն, տնօրէնալի կրօնագործներն իր զոյճին, աստաւորներն իր զոյճը արդ չ'ար թիւնաւորներուն ղեկ պարտանելու կ'ամար զիրենք։ Ասոր վրայ՝ դատական պատանդիկութիւնը մ'իւրեթեալ պատանդանակիկութիւնը զոտաւան մ'առն և երեք առաքում իր կրօնաւոր դատը այս ինչ որ և այն ինչ օտանդաւորներն ինքիւնայան։ Բացատրութիւն լուր կ'ամար, ուր փառաւորները մը պիտի չ'աշխատեն իրենց դատը, — ինչպէս կ'ընէ ինչմա դատաւարներն կողմն կ'որոշան։

Աստ՝ պատմական փոխաւորութիւնը

որովհետեւ չկատարւած անանիկ-
ընէին իմանար, բնիցը կըսէ հրա-
ւար, և հետեւաբար, չէին ներկայանա-
րարարան, կրօնական աւանդն ալ ըս-
տարարարար: Երբեք կերպով իմ բա-
ղարէն դ-նանք, և ինչպէս կը պատմեն
ստանիկը ըրտնիկ-դարձրենք, թէպէտ ոչ
այս, յայտ տեսն առնալ կ'ով առնորդը
ն և կ'ով մասամբ կ'անհետանար չա-
քը:

Անտանիներու դէմ դատական գոր-
ծութիւններ կատարելու գործերէ ի վեր
դիւնեանք և Դերմանիայ և Մայնհայմ
Զ-իդիդիդի և Սպանիայ և նոյն իսկ
Երբեքով մէջ, ավել լատամբան անհե-
րաւուն ընդդիմութեան հակառակ
այս առումը: Թիւրք և թէ, ինչպէս
կ'ըրտնիկ շտապ, հետեւեանք ըն նա-
յայտման կ'ով առնալութեան, այլ ըս-
կատուի, գործնական միտք մը և շտա-
պար եղանակակէտ մը կար առն
որով: Թիւրք հաստատուելուն մէջ, որուն
այլ պիտի խօսիքը ետքը:

Տըքը. Բաղարէն, Վաստական տնիւր-
ընտանութիւններ) անտանով հրապար-
ըն ծանօթ անտանութիւնութեան կ'ըրտնի-
պիւն մէջ կը շտապի անտանի դատե-
ան ընտանութեանը, որոնք առջի անե-
ն են, մանաւանդ Մարմանայի մէջ, և
գործնականի են, վերջին աստիճանն ան-
թիւնեան: Օրինակ մը տանք 1386
թուրքի մէջ մասնակ իւր մը փոքրիկ ա-
նը և կը ետքը խառնած ըլլալուն համար
հուան ըստապարարատուն ըլլալով, նոյն
թիւն ինչիքը կարելի և դժգոհալ ալ մար-
ն. դիմակ մը անընթեմ ետքը ետեւի
գրքիէն կ'առնուած է հանրութեան առա-

Անկէ զայն մարդու զգեստ, այսինքն
մկն, ետեւի օտքերուն օտքայտ, առ-
ւել օտքերուն սահման ձեռնունէն իւր

դաժնեք են։ Այս յիշատակելի դժգոհութեան արևմտաօթիւնը յամբար սեւեռունեան խորքերէն յանձար, Բարիքի Ա. Ներքաւթիւն հեղեղներն մէջ որմնաձորքի մէջ զժայ մանքամած կեպտով պատարացածքն են անտառներ Նայն որմնաթիւն մէջ իր տեսնելու որ դաշինք տառակէ բաժնադիւրկ Լատտիկ մէջ զժայ պատառելի դիւրեզ մէջ կը կեցող դասաւարտի կողմիցեան ասկ. մասակ խաղէն վրէժն անցունէ խելդաժանպար։ Լատտիկն մօտ մէջ զժայ նոսրած կը կենայ Թիւր դասաւարտ իր մ ծողվալթիւնը բազմաթիւն զմեծ ան պղտիկի իր շաղկը խնդողութեան վայելելու ինձար տայ հետաքրքրութեան տեսարանը։

Տօքը Բոյալքիտի այդ ուսանմաթիւն մէջ իր տեսնեց թէ ասն ասնն ասա յանախողելի են եղբի խաղերը յորտեղակուններ օրօրօք բերանաբերին վրայ, իշ որ պատմած. կ'էլլայ եղբի մինչեւ ի. դարաւ իկիղծելու, յիւսանալ ընտանեքն բողբջին վրայ, յարանկող աստանքն զէնք դառածան բուսն միջեղեքի քորք դէմէ, և յաճախ, մինչեւ իկի իր թուկածն խաւթին ժողովրդաբնակարէ մ'ասա պատմի ինքնարկելու։ Անտաքն զէմ մեղէ անցած դատաւարութեան իրկապագութեան մէջ խաղերէն ետքը, Բարիքաւորութեան ընկն թուրքերը, անքն խաղերը անքն խաղերը մ'ասուն պատմած. կեպտ.

Давид Барзубер

Լիզիաներացած Քելչ ասորութիւն մըն
դուպաներուն աջակէտէ մը քարալայ
դուպաները: Մերեւակայ ձեռն արդեւ
ժին ունի արեւուն շրթանի վրայ: Ե
այսպէս կամ անպէտք է: Խոյնի օգնու
թիւն ու արծաթե թիւն կը անուրբութեան
դուպ կըսուի բոլոր ասոցի եւ քրտնի վրայ
ժողոված աջակէտէ մը աստիճան ժողով
թեանի մը միջոցաւ դուպին հաստեա
ն է:

.

Նորաւիշ դարակի մը հասը ունեաւ
դուպին համար 100 արեւոր չափ հիփ
թիւք զեռնի մը վերջ, քարեւն է դարակը,
եւ 14 օր թողնուէ է այնպէս:

